

Притча про нерозум

Іван Франко

Стрілець сильце заставив,
Спіймалась пташка вмить;
Він взяв її, щоб зараз
Головку їй скрутить.

Залебеділа пташка:
“Ой, стрільче, стій, пожди!
Я пташечка маленька,
Що з мене тут їди?

Пусту мене на волю,
Я дам тобі за те
Три добрії науки
На все твоє життя”.

Стрілець мій здивувався:
“Чи бач, ся дробина
Мене навчати хоче!
Ну, що там зна вона?”

І мовить: “Добре, пташко!
Коли з твоїх наук
Я хоч що-то змудрію,
Тебе пущу я з рук”.

І мовить птах: “Не жалуй
За тим, чи зле, чи гоже,
Що сталося раз і більше
Відстатися не може”.

Стрілець подумав: “Правда!
За тим жаліть не гоже,
Що сталося раз і більше
Відстатися не може”.

І мовить птах: “Не рвися,
Завдавши серцю скрути,

Що зробиш — розробити,
Минуле знов вернути”.

Стрілець подумав: “Правда!
Шкода бажань і скрути:
Що зробиш — не розробиш,
Що сталося — не вернути”.

І мовить птах: “Ніколи
Не вір ні в які дива:
Не вір ні в яку вістку,
Що просто неможлива!”

Стрілець подумав: “Правда!
Чимало плещуть дива,
А розміркуєш — скажеш:
“Ся сплітка неможлива!”

“Гаразд, — сказав він, — пташко!
Не злі твої науки,
Лети ж собі й стрільцеві
Не попадайся в руки”.

І пурхнула пташина,
На близькій гілці сіла
І, до стрільця звернувшись,
Таке йому повіла:

“Ей, та й дурний ти, стрільче,
Що дав мені здуриться!
А мною ти, небоже,
Міг добре поживиться!

Бо знай, в моїй утробі —
Якби ти знав отсе! —
Є перла так велика,
Як струсове яйце!”

Стрілець аж зойкнув з жалю:
“А, що ж я наробив,
Що так без застанови

Великий скарб згубив!”

І він підбіг під гілку
І скочив, що є сил,
Щоби спіймати пташку, —
Та ба, не має крил!

А потім мовив: “Пташко,
Пташиночко моя!
Вернись до мене! Буду
Тобі за батька я.

У клітку золотую
Всаджу тебе я сам
І все, чого захочеш,
Тобі я радо дам!”

Пташина відповіла:
“Дурний ти є, як був!
Всі три мої науки
Відразу ти забув!

Зробив ти добре діло,
Мені летіть велів, —
І зараз по хвилині
Сам того пожалів.

А потім забажав ти
Мене дістать ще раз
І просьбою вернути
Назад минулий час.

А чом? Бо несуразним
Повірів ти словам,
Що в мні є перла, більша
Удвоє, ніж я сам”.